

nok forstaas saaledes, at hvis man fastsætter Byggesummen til f. Eks. 10 000 Kr. — det er jo ikke sikkert, at det bliver det Tal, men det er ligegyldigt — og vedkommende Husmand kun bygger for de 8 000 Kr., saa er de 2 000 Kr. et fast Beløb, som der ikke senere kan rokkes ved. Jeg forstaar det saaledes, og det er vel ogsaa nok at forstaa saaledes, men jeg vil gerne have det bekræftet; jeg mener, det er af Betydning at faa det bekræftet. Men det bliver jo inkonsekvent, naar man vil have Byggelaanet forrentet paa den Maade. Det er Finansudvalget, der bestemmer, hvor meget de paagældende kan faa i Byggelaan. Det kan f. Eks. sige, at Byggelaanet bliver paa 10 000 Kr. eller 9 500 Kr., som det var sidste Aar, men deraf skal kun 8 000 Kr. forrentes, medens Resten er et rentefrit Laan. Denne Ordning anser jeg for at være mindre heldig, naar man vil animere til at bygge saa billigt som efter Omstændighederne muligt, og det er jo netop det, Ministeren har tilsigtet med dette Forslag, som ganske vist er ændret, men kun til det gode, idet der i Ministerens Forslag kun var taget Sigte paa, at Manden kunde faa Laan, hvis han f. Eks. vilde begynde med at bo i Udhuset og indrette sig et Par Værelser dør og senere vilde bygge Stuehus til. Dette er nu ændret til, at man godt kan indrette sig et Par Værelser straks og indrette sig, som man ønsker at bo i Fremtiden, og senere kan bygge Stalden, eller hvad det nu skal være. Men hvis man vil animere Nybyggerne til at bygge sparsommeligt, saa gør man det ikke ved at sige, at Byggelaanet skal være f. Eks. 10 000 Kr.; for hvis en Mand saa kun laaner 8 000 Kr. og kun bygger for de 8 000 Kr., kan han dog endnu faa de 2 000 Kr. som rentefrit Laan. Det er ikke at animere til at bygge sparsommeligt, og jeg synes derfor, Bestemmelsen er uheldig.

Jeg har egentlig ogsaa nogle andre Ønsker; men det kan vel ikke nytte at komme frem med for mange Ønsker. Jeg kunde f. Eks. nævne, at efter min Mening burde de, der faar Jord, som er ude af Kultur, i Virkeligheden ogsaa have et større Laan. Men der er altsaa navnlig to Punkter, jeg kunde have Lyst til at spørge den højtærede Minister, om han kunde gaa med til, nemlig Fastsættelse af en anden Tidsbestemmelse og Nedsættelse af Renten til 4 pCt. i Stedet for, at der ydes dette rentefri Beløb som sidste Del af Laanet. Det vilde sikkert gøre Brugeren mere interesseret i at spare saa meget, som han

synes han kan, og Afgiften til Staten vil jo i det væsentlige blive den samme. Det kan være, man vil sige, hvad der sikkert vil blive sagt fra den højtærede Ministers Side, at nu maa vi vente, at det bliver billigere at bygge, og at man derfor nok vil komme helt ned til de 8 000 Kr. Men selv om man kom ned til denne Sum, forekommer det mig, at en Rente af 4 pCt. er en tilstrækkelig høj Rente i Forhold til den Rente, der ydedes i gamle Dage, da den kun var 3 pCt. Den Gang var Diskontoen ganske vist en anden, men i Forhold til den nuværende Diskonto er 4 pCt. ogsaa højere, end 3 pCt. den Gang var. Og jeg mener, det vil være rigtigt, at man interesserer Nybyggerne i at spare det mest mulige, naturligvis indenfor en rimelig Grænse, hvilket jeg tror, man vil gøre ved at ordne det paa den af mig skitserede Maade. Det bliver inkonsekvent, naar man vil animere til Sparsommelighed paa Byggeriets Omraade og saa dog giver det sidste Beløb rentefrit.

Ja, det er kun de Ting, jeg gerne vilde have Svar paa af den højtærede Landbrugsminister. Jeg haaber, at Svaret kan blive imødekommende, og hvis det sker, skal jeg paa mit Partis Vegne tilsige Lovforslaget vor Bistand, saa det kan blive gennemført hurtigst muligt.

Frøkjær: Dette Lovforslag er jo fremsat i Henhold til Loven af 29. Marts 1924, hvori der staar, at Loven skal revideres i indeværende Rigsdagssamling. Derfor er Lovforslaget fremsat, og fremsat med enkelte Ændringer. Lovforslaget er vedtaget enstemmigt i Folketinget, og jeg kan paa egne og mit Partis Vegne udtale, at vi kan tiltræde det, som det her foreligger. Efter at Lovforslaget nu er gennemgaaet saa indgaaende baade af den højtærede Landbrugsminister og af de to foregaaende Ordførere, skal jeg ikke komme dybt ind paa Enkelthederne.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Jensen [Aale]) udtalte, at han var glad ved den Tilføjelse, der er kommet ind i § 3 om, at en Jordlod skal være saa stor, at den er tilstrækkelig til at ernære en Familie ved dens egen Arbejdskraft. Ja, det vilde jo være ganske udmærket, om alle Husmænd kunde faa en saa stor Jordlod, men det er jo ikke saa let, for de skal have Midler dertil selv, og jeg synes ikke, der skete nogen Skade, om en Husmand gik hen og tjente lidt ved Siden af og tog lidt Arbejde paa Dagløn. Jeg synes ikke, det burde kunne for-